

عنوان مقاله:

تعیین اندازه بافر در مدیریت پروژه زنجیره بحرانی با محدودیت منابع

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه مدیریت، نوآوری و کارآفرینی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سمانه کوچکی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، دانشگاه تربیت مدرس

نسیم نهاوندی - استادیار بخش مهندسی صنایع، دانشگاه تربیت مدرس

لاله قلمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

کاربرد تئوری محدودیت ها در مدیریت پروژه، معروف به زمانبندی زنجیره بحرانی، به عنوان یکی از محبوب ترین رویکردهای مدیریت پروژه مطرح است. تکنیک زنجیره بحرانی جهت غلبه بر عدم قطعیت های حاکم بر یک پروژه، پیشنهاد می کند بافرها به انتهای زنجیره بحرانی و زنجیره های تغذیه، اضافه گردند. در این مقاله ضمن معرفی تکنیک زنجیره بحرانی و مرور روشهای ارائه شده در زمینه تعیین اندازه بافر و بررسی نقاط قوت و ضعف آنها، روشی موثر جهت تعیین اندازه بافر با در نظر گرفتن محدودیت منابع، موقعیت فعالیت در شبکه پروژه و مدت زمان فعالیتها پیشنهاد شده است و اثر بخشی روش پیشنهادی در مقایسه با روشهای موجود با استفاده از شبیه سازی روی مجموعه داده کولیش- هارتمن و در پنج سطح ریسک مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور از شاخصهای متوسط اندازه بافر، نرخ مصرف بافر، میزان نقض برنامه زمانبندی برای هر پروژه و نسبت تعداد دفعات نقض برنامه استفاده شد. روش پیشنهادی اندازه بافر را در محیط با عدم قطعیت پایین، کوچکتر و در محیط با عدم قطعیت بالا، بزرگتر از روشهای موجود تخمین می زند، و شاخصهای نرخ مصرف بافر، بیشتر و میزان نقض برنامه زمانبندی و نسبت تعداد دفعات نقض برنامه نیز کمتر از مقدار مشابه در روشهای موجود می باشد. در مجموع روش پیشنهادی محافظت کافی را از زمان پروژه بعمل می آورد.

کلمات کلیدی:

مدیریت پروژه زنجیره بحرانی، بافر تغذیه، ریسک پروژه، شبیه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/108205>

